

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI POOBlašČENEC

Dunajska cesta 22,
1000 Ljubljana, Slovenija
T: 01 230 9730
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 090-111/2024/9

Datum: 3. 7. 2024

UPRAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Fajfarjeva ulica 33

1000 Ljubljana

UPRAVNO SODIŠČE RS
LJUBLJANA

09 -07- 2024

PREJETO DNE

Opr. št. I U 1171/2024

Tožeča stranka:

Občina Moravče, Vegova ulica 9, 1251 Moravče, ki jo po pooblastilu zastopa odvetniška pisarna Ravnikar Šurk, d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju tožeča stranka)

Tožena stranka:

Republika Slovenija, Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, ki jo po pooblastilu št. 100-17/2006/130 z dne 11. 2. 2016, zastopa mag. Kristina Kotnik Šumah, namestnica informacijske pooblaščenke (v nadaljevanju tožena stranka)

ODGOVOR NA TOŽBO

v zadevi tožbe tožeče stranke zoper odločbo tožene stranke št. 090-111/2024/7
z dne 22. 5. 2024 o dostopu do informacij javnega značaja

3x

Takse prosto po členu 10/1 ZST

Tožena stranka je dne 2. 7. 2024 prejela tožbo tožeče stranke zoper odločbo št. 090-111/2024/7 z dne 22. 5. 2024 (v nadaljevanju izpodbijana odločba), izdane v zadevi zahteve in pritožbe Romana Cerarja, zoper zavrnilno odločbo tožeče stranke št. 090-0012/2024-2 z dne 13. 3. 2024. Tožena stranka v postavljenem roku podaja naslednji odgovor na tožbo, ki mu prilaga tudi originalni spis zadeve št. 090-111/2023, skupaj z DVD nosilcem, na katerem so dokumenti, ki so bili predmet zahteve. Obenem tožena stranka pripominja, da iz spremnega dopisa izhaja, da se ji v odgovor posreduje tudi predlog za izdajo začasne odredbe, pri čemer se v posredovani dokumentaciji nahaja sklep opr. št. I U 1171/2024-4 z dne 1. 7. 2024, s katerim je Upravno sodišče Republike Slovenije že zavrglo omenjeni predlog za izdajo začasne odredbe. Upošteva je navedeno tožena stranka ne odgovarja na predlog za začasno odredbo.

Tožena stranka v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi ter prereka vse navedbe tožeče stranke v tožbi, razen v kolikor se z njimi izrecno strinja in še navaja:

I.

Tožena stranka poudarja, da sta tako tožeča stranka kot tudi tožena stranka vezani na zahtevo prosilca in ne smeta odločati preko meja te zahteve. Takšno stališče je zavzelo tudi Upravno sodišče RS v sodbi št. II U 431/2022-27 z dne 12. 4. 2024, sodbi, št. I U 817/2015-7 z dne 3. 9. 2015 ter sodbi Upravnega sodišča RS, št. I U 1915/2011 z dne 13. 3. 2013. V konkretnem primeru to pomeni, da **meje zahteve predstavlja zahteva prosilca z dne 14. 2. 2024, o kateri je tožeča stranka odločila z odločbo št. 090-0012/2024-2 z dne 13. 3. 2024. Vse tožbene navedbe, ki se nanašajo na druge zahteve oziroma vloge (pritožbe) prosilca, so zato za konkretni primer pravno nerelevantne.** Iz previdnosti tožena stranka za primer, če bi sodišče zavzelo drugačno stališče, izpostavlja, da iz podatkov, ki jih navaja tožeča stranka v tožbi, izhaja, da je prosilec v obdobju od dne 1. 2. 2023 do dne 21. 2. 2024, vložil 52 zahtev in pritožb na podlagi ZDIJZ, kar pomeni povprečno le 4 zahteve ali pritožbe na mesec. V tekočem letu naj bi prosilec v obdobju od januarja do februarja vložil enako število zahtev kot v celotnem letu 2023, torej bistveno več. Glede nekaterih preteklih zahtev prosilca je tožena stranka sicer res zavrnila ali zavrgla nekatere pritožbe (npr. odločbe tožene stranke št. 090-203/2023/4 z dne 11. 7. 2023, št. 090-381/2023/4 z dne 15. 1. 2024, 090-23/2024/9 z dne 29. 2. 2024, št. 090-42/2024/2 z dne 14. 2. 2024 in št. 090-76/2024/3 z dne 11. 3. 2024), pri čemer v nobenem primeru ni bil potrjen obstoj zlorabe pravice in četudi bi bil, to ne bi pomenilo, da je zaradi tega možno obstoj zlorabe pravice utemeljiti v zvezi z vsemi nadaljnjimi zahtevami prosilca. Poleg tega samo dejstvo, da je tožena stranka v preteklosti odločila, da so bile nekatere izmed pritožb prosilca neutemeljene, nikakor ni element, ki bi kazal na obstoj zlorabe pravice v obravnavani zadevi. Tožena stranka je v izpodbijani odločbi (stran 7) pojasnila tudi, da samo dejstvo, da prosilec večkrat zahteva dostop do iste informacije javnega značaja (v zvezi s katero je tožeča stranka že meritorno odločila), ni razlog za utemeljitev obstoja zlorabe pravice, saj ima tožeča stranka za takšen primer na voljo milejše sredstvo, in sicer zahtevo s sklepom zavrže na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).¹

II.

Tožena stranka poudarja, da odvzem pravice iz 39. člena Ustave RS v zvezi z zahtevo prosilca z dne 14. 2. 2024 ne bi bil v skladu z načelom sorazmernosti. Glede na prakso Ustavnega sodišča Republike Slovenije je mogoče ugotoviti, da to dopušča omejitve ustavnih pravic le izjemoma, če je podan ustavno dopusten cilj (varstvo pravic drugih ali javne koristi), vendar po oceni tožene stranke takšen ukrep v obravnavanem primeru ni nujen, primeren in ni sorazmeren za doseganje ustavno varovanih ciljev, ki naj bi jih zasledovala tožeča stranka. Tožena stranka še poudarja, da je obstoj **zlorabe pravice institut, ki ga je treba uporabljati z veliko mero previdnosti in le tam, kjer je to nujno potrebno, pri čemer je treba kriterije, ki opredeljujejo zlorabo pravice, razlagati ozko in v vsakem primeru posebej.** Tožena stranka je na podlagi opravljenega ugotovitvenega postopka pred izdajo izpodbijane odločbe ugotovila, da odločanje o pravici dostopa do vseh informacij javnega značaja, ki jih je prosilec zahteval v zahtevi z dne 14. 2. 2024, tožeči stranki ne bi povzročilo tako velikega upravnega bremena, da bi bile zaradi konkretnega in posamičnega preizkusa zahtevanih dokumentov prekoračene meje tega, kar se od organa lahko razumno zahteva. **Tožena stranka je namreč v pritožbenem postopku od tožeče stranke sama pridobila vse relevantne dokumente**

¹ Uradni list RS, številka 24/2006 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami.

oziroma informacije ter nato o obravnavani zahtevi vsebinsko oziroma procesno sama odločila, kot izhaja iz izpodbijane odločbe. Torej bi bilo tudi od organa objektivno mogoče pričakovati, da bi o dostopu do vseh zahtevanih informacij javnega značaja odločal po postopku, ki ga določa ZDIJZ. V nasprotju s konkretnim preizkusom tožene stranke tožeča stranka z ničemer ni konkretno pojasnila, zakaj meni nasprotno. Tako v pritožbenem postopku kot v obravnavani tožbi namreč navaja zgolj pavšalne podatke (o vlaganju velikega števila zahtev in posledični delovni obremenitvi ter o domnevnem namenu prosilca onemogočiti normalno delovanje tožeče stranke oziroma šikaniranju), ki niso neposredno vezani na odločanje o zahtevi prosilca z dne 14. 2. 2024. Posledično tožeča stranka tudi v tožbi v zvezi z navedeno zahtevo ni uspela konkretno izkazati obstoja kriterijev, ki opredeljujejo zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja. Tožeča stranka je v tožbi sicer te kriterije na teoretični ravni izpeljala iz sklepa Vrhovnega sodišča št. X Ips 145/2017 z dne 24. 5. 2017, vendar jih z ničemer ni aplicirala na dejansko stanje v zvezi z zahtevo prosilca z dne 14. 2. 2024. Tožeča stranka namreč le na splošno (brez kakršnekoli navezave na zahtevo prosilca z dne 14. 2. 2024) govori o zakasnelih odločitvah o vlogah drugih občanov, o daljšem delovnem času in nadurah zaposlenih in o postopku obravnave zahtev prosilca. Tožena stranka zato vztraja pri svojih konkretnih navedbah v izpodbijani odločbi (stran 8), s katerimi je utemeljila, da kriteriji za utemeljitev obstoja zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja v primeru zahteve prosilca z dne 14. 2. 2024 niso izpolnjeni.

III.

Nadalje tožena stranka dodaja, da je za konkretni primer pravno nerelevanten tudi tisti del tožbenih navedb, ki govorijo o tem, da je prosilec dolgoletni prebivalec občine in mu je zato kadrovska struktura v občinski upravi dobro znana, ter o njegovi obsedenosti z delovanjem tožeče stranke in njegovem namenu političnega delovanja. V postopku glede dostopa do informacij javnega značaja je treba upoštevati t.i. *erga omnes* učinek. Po prvem odstavku 5. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ)² so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam (načelo prostega dostopa). ZDIJZ torej kot pravilo postavlja enako in enotno uporabo določb zakona za vse, kar pomeni, da med prosilci ne dela nobenih razlik glede na njihov status oz. položaj in torej ne uvaža nobene kategorije privilegiranih prosilcev. Dostop do informacij javnega značaja je zato vedno omogočen bodisi vsem bodisi nikomur, ni pa ga možno odobriti neki kategoriji ali posameznim prosilcem ter zavrniti drugim. **V postopku po ZDIJZ zato ni pomembno, kdo je konkretni prosilec in za kakšen namen zahtevane informacije potrebuje, saj je dostop do prosto dostopnih informacij javnega značaja omogočen vsakomur.** Osebnih ali stvarnih okoliščin, ki so na strani prosilca, se pri presoji dopustnosti dostopa do informacij javnega značaja sploh ne sme upoštevati, ker bi bila s tem povzročena različna obravnava prosilcev.

Prav tako tožena stranka v zvezi s predmetno zadevo izpostavlja 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se ne glede na morebiten obstoj izjeme dostop do informacije javnega značaja omogoči, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo tožeči stranki naložila posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na porabo javnih sredstev (absolutno javni podatki), zato je potrebno navedbe tožeče stranke o zlorabi pravice dostopa do informacij javnega značaja presojati v luči sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. I U 761/2021-17 z dne 18. 3. 2024, v kateri je sodišče navedlo, da je treba tožnikove navedbe, ki se nanašajo na zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja presojati v povezavi z dejstvom, da so zahtevani podatki absolutno javno dostopni ter v luči sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. I U 1816/2016-34 z dne 4. 10. 2017, v kateri je sodišče navedlo, da se mora pri podatkih o porabi javnih sredstev, ki so javno dostopni, dostop do teh podatkov omogočiti vsakemu prosilcu, ne glede na njihov namen.

Dokaz:

- spisovna dokumentacija;
- sodni preudarek.

² Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami.

Na podlagi vsega navedenega tožena stranka predlaga naslovnemu sodišču, da sodišče odloči na podlagi spisovne dokumentacije in tožbo v celoti zavrne. Tožena stranka ob tem sporoča še, da se odpoveduje glavni obravnavi in soglaša, da sodišče v predmetni zadevi odloči brez glavne obravnave na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov.

Informacijski pooblaščenec:
mag. Kristina Kotnik Šumah, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke

Priloga:

- celoten spis zadeve št. 090-111/2024 v originalu, z DVD in popisom zadeve,
- potrdilo o opravljenem pravniškem državnem izpitu št. 3367 z dne 8. 10. 2008,
- pooblastilo št. 100-17/2006/130 z dne 11. 2. 2016.

Vročiti:

- Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva ulica 33, 1000 Ljubljana – s prilogo, s povratnico.